

HUPPELKRANT

TWEE VERHALEN - ÉÉN BOODSCHAP

Huppelkrant - Halewijnlaan 92 - 2050 Antwerpen

e-mail: huppelkrant@kerknet.be - www.kerknet.be/kerkenleven/kangoe/huppel01.html

<Redactie Huppelkrant>: Stef, Ruth, Lieve en Tine

Huppelkrant 912 - 12 september 2007 - K+L nr 37 - vierëntwintigste zondag door het jaar, C-cyclus

912

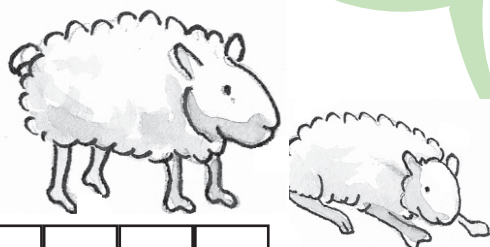
MOZES EN DE ISRAËLIETEN

Mozes leidt het volk van Israël door de woestijn. Op zekere dag praat Mozes met God boven op de berg Sinaai, terwijl de mensen beneden op hem wachten. Na vele dagen wachten, worden ze ongeduldig en boos. Ze besluiten een beeld te maken. 'Dat beeld kan dan onze God zijn', zeggen ze tegen elkaar.

Plots zegt God tegen Mozes: 'Ga zo snel mogelijk naar beneden. Het loopt daar helemaal verkeerd. Het volk heeft een eigen god gemaakt.' 'Hoe kan dat nu?' schrikt Mozes. Hij rent naar beneden en ziet zijn mensen dansen rond een gouden kalf. Mozes wordt woedend en gooit de stenen met de tien geboden op de grond. 'Zijn jullie helemaal gek geworden!' schreeuwt hij. 'Er is maar één echte God. Hij houdt van ons en heeft ons altijd geholpen.'

De mensen worden stil en hebben spijt. Verdrietig klimt Mozes de berg weer op en hij knielt voor God. 'God, wees alstublieft niet boos op hen' zegt hij. Maar God heeft geen zin om nog langer te zorgen voor mensen die toch niet om Hem geven en zijn geboden niet onderhouden. Maar Mozes blijft aandringen tot God hen een nieuwe kans wil geven. 'Goed,' zegt God. 'We beginnen opnieuw. Ik zal jullie blijven helpen.'

Exodus 32,1-14

T	V	J	E	Z	E	E	N	
W	U	I	A	C	H	T	Z	
E	S	I	E	S	O	N	E	
E	Z	E	S	R	Z	E	V	
H	E	N	E	G	E	N	E	
R	D	T	I	E	N	E	N	
R	V	I	J	F	D	R	I	E

Zoeken

- Zoek in het rooster de getallen van 1 tot 10.
- De letters die overblijven, zet je op een rij. Wat lees je?

Het verloren schaap

'Er was eens een herder die honderd schapen had', vertelt Jezus. 'Elke dag bracht hij ze naar een grote weide. De herder hield heel veel van zijn schapen en kende ze bij naam. Zodra het donker werd, bracht hij de schapen veilig naar de schaapskooi. Op een dag telde de herder 's avonds geen honderd, maar negenenegentig schapen.

'Hoe kon dat nu?' Hij had nog zo goed opgelet onderweg. Hij telde nog een keer, maar weer ontbrak er een schaapje. 'Ik ben er eentje kwijt!' riep hij wanhopig. Wat kon er gebeurd zijn? De herder liep terug de weg die hij met de schapen had gelopen. Onderweg vroeg hij aan de andere herders of ze zijn schaap hadden gezien. Maar die lachten hem uit en zeiden: 'Je hebt toch schapen genoeg. Wat maakt nu dat ene schaap?' Maar de herder was verdrietig en zocht verder.

Plots hoorde hij in de verte gemekker. Hij rende op het geluid toe en vond het schaapje vastgeklemd tussen de stekelige takken van een struik.

'Stil maar. Wees maar niet bang', susste de herder het schaap. 'Ik breng je gauw thuis.'

Lc 15, 1-7

In de eerste lezing is God boos op de mensen. Hij wil dat ze in vrede met elkaar leven, maar de mensen luisteren niet. Daarom wil God het opgeven en een heel nieuw volk zoeken voor Mozes. Maar Mozes wil daar niet van horen. Hij wil niet alléén gered worden. In het evangelieverhaal is het een beetje hetzelfde. De herder zoekt een verloren schaap, omdat de kudde dan volledig is.

Wat hebben beide verhalen ons te vertellen?

Waarom vertelt Jezus ons dit verhaal?

Het is voor de andere schapen ook heel belangrijk dat het éne schaapje wordt teruggevonden. Jezus wil aantonen dat we niemand mogen uitsluiten, ook niet diegene die iets fout of dom heeft gedaan, en dat we zelf op zoek moeten gaan naar mensen die uit de groep vallen.

